

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **I. I. B.**, B., B., zastúpená advokátom J. S. J., AK so sídlom S., B. proti žalovanému: **Slovenská informačná služba**, P.O.Box 69, 810 00 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PK-23-6/2009 z 10. decembra 2009, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 84/2010-36 zo dňa 22. februára 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 84/2010-36 zo dňa 22. februára 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PK-23-6/2009 z 10. decembra 2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. 83/51-415/2009 z 22. októbra 2009 – služobného hodnotenia príslušníka Slovenskej informačnej služby. Zároveň účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že podľa krajského súdu nejde o rozhodnutie podľa § 244 ods. 3 O.s.p. a preto nie je daný predpoklad na samotné preskúmanie tohto rozhodnutia v správnom súdnictve a výkladom ust. § 27 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon o PZ“). Krajský súd dospel k záveru, že ide o deklaratórne rozhodnutie, ktoré nezakladá, nemení a ani neruší práva

a povinnosti príslušníka a nemá náležitosti rozhodnutia a ako také nepodlieha súdnemu prieskumu podľa piatej časti O.s.p. a preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. O trovách rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie. Poukázal na to, že sa spravoval jednak poučením žalovaného, že druhostupňového orgánu z 10. decembra 2009 poukázal na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/172/2009, 4Sž/147/2002 a 2Sžo/148/2009, že služobné hodnotenie vydané podľa zákona o PZ musí podliehať súdnemu prieskumu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal na znenie ust. § 248 zákona o PZ, zároveň upozornil na písársku chybu v rozhodnutí, že žalobkyňa je I. a nie E..

K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný svojim podaním z 20. apríla 2011 a navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Namietal, že služobné hodnotenie nie je rozhodnutím a preto sa naň nevzťahuje ust. § 248 zákona o PZ a preto nesprávne poučenie nezakladá právo na súdny prieskum služobného hodnotenia žalobkyne. Nedošlo k odopretiu spravodlivosti, nakoľko služobné hodnotenie bude preskúvané v skončení služobného pomeru, ktoré žalobou napadla žalobkyňa na súde. Podľa žalovaného služobné hodnotenie predstavuje prejudiciálnu otázku a preto je vylúčené zo súdneho prieskumu. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž-o-KS/52/2006, 7Sž/113/1999 a 4Sž/3/1999, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že súdy nie sú oprávnené preskúmať služobné hodnotenie príslušníka PZ. Nepreskúmaním služobného hodnotenia nedošlo podľa žalovaného k odňatiu spravodlivosti. Podľa jeho názoru služobné hodnotenie nie je rozhodnutím, ktorým sa zasahuje do práv a povinností žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 248 O.s.p., môže policajť podať na súde návrh na preskúmanie akéhokoľvek právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným, t. j. v danom prípade žalobkyňa, ktorá

nesúhlasila so služobným hodnotením ani s rozhodnutím nadriadeného o odvolaní proti služobnému hodnoteniu – mohla podať na súde návrh na jeho preskúmanie.

Žalobkyňa správajúca sa poučením žalovaného toto právo využila a prieskum napadnutého hodnotenia bol aj podľa žalovanej spôsobilým predmetom súdneho konania.

Podľa § 245 O.s.p., pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Odvolačí súd poukazuje na to, že práve § 248 zákona o PZ určuje osobitný postup na preskúmanie služobného hodnotenia príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Žalobkyňa využila toto svoje právo na podanie návrhu na preskúmanie služobného hodnotenia na súd, po vyčerpaní možnosti podať proti služobnému hodnoteniu odvolanie podľa § 242 ods. 2 zákona o PZ.

Ak krajský súd nepreskúmal služobné hodnotenie v rámci správneho súdnictva (súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov) podľa piatej časti O.s.p. sa a považoval služobné hodnotenie príslušníka PZ iba za deklaratórne rozhodnutie, ktoré nezakladá, nemení a ani neruší práva a povinnosti príslušníka PZ, ktoré nemá náležitosti rozhodnutia a ako také nepodlieha súdnemu prieskumu podľa piatej časti O.s.p. a preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, takýmto svojim postupom odňať žalobkyni možnosť konať pred súdom a konanie prvostupňového súdu je zat'azené vadou podľa § 221 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým je i právo účastníka, aby jeho vec prejednal súd, ak tak ukladá zákon a preskúmvaným rozhodnutím sa zasahuje do jeho práv a povinností. Nakoľko služobné hodnotenie príslušníka PZ nie je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa § 248 O.s.p., ale naopak zákon o PZ priamo ustanovuje, že podľa § 242 ods. 2 a § 248 zákona o PZ sa súdom preskúmvajú aj služobné hodnotenia príslušníkov PZ, bol krajský súd povinný žalobu meritórne prejednať a o veci rozhodnúť. Takýto postup pre súd vyplýva v zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, na ktorú poukázal aj zástupca žalobkyne.

Vychádzajúc z ustanovenia § 248 O.s.p. ako aj § 242 ods. 2 a § 248 zákona o PZ a podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd svojím konaním zasiahol do práva účastníka vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a súdne konanie tak trpí procesnou vadou, pre ktoré je potrebné žalobou napadnuté uznesenie o zastavení konania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude teda vec meritórne prejednať a rozhodnúť o zákonnosti služobného hodnotenia, resp. rozhodnutia odvolacieho orgánu, ktorým potvrdil služobné hodnotenie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská